

แทนทับ ตอนที่ 1

แทบกรี๊ดเมื่อเห็นบ้านครั้งแรกในรอบสามปี

ไม่กรี๊ดหรอกครับแหมผมล้อเล่น...หลังจากที่แยกจากไอ้
บ้าแทนคุณที่เข้าบ้านมันไปแล้ว ผมก็เดินเข้ามาในบ้านที่
ผมจากปสามปีซึ่งมันยังเงาวิบสะอาดเอี่ยมอ่อง มีคนเต็ม
บ้านอีกเช่นเคย และคนเหล่านั้น...ไม่ใช่คนที่มีสายเลือด
เดียวกันกับผมสักคน

เอาเป็นว่า...ผมจะถือว่าพวกเขาเป็นคนในครอบครัว
เดียวกับผมมีแล้วกัน

“คุณหนูทัฟ คุณหนูทัฟ กรีด ห่อขึ้นเย้อเลยคะ”

“พวกเราคิดถึงคุณหนูทัฟนะคะ”

“ลุงเอี่ยมขี้บ่นมากเลยคะ”

พวกนี้อยู่กับบ้านผมมาตั้งแต่ผมยังเด็ก มีกันประมาณแปดถึงสิบคนและอยู่ร่วมกันในเรือนเล็ก และอีกเรือนหนึ่งไกลๆกันเป็นเรือนของบริวารเพศชายที่มีทั้งคนสวน คนขับรถ และก็การ์ด

ทุกคนรอคอยให้ผมกลับมา...นายที่เหลือเพียงคนเดียวของบ้าน “คิดถึงทุกคนๆ” ผมโบกมือไปมาอย่างกับดาราไอดอลเอี่ยมเยียนแฟนคลับ “ลุงเอี่ยมไปไหนครับไม่เห็นตั้งแต่ที่สนามบิน ส่งไอ้บ้านตรงข้ามไปรับผมทำไม

...คนขับรถก็อยู่ที่นี่” ผมร้องจ๊ากเมื่อเห็นหน้าคนขับรถที่
หน้าซัดแบบสุดๆเมื่อรู้ว่าผมจับได้

“ลุงเอี่ยมไปทำธุระเรื่องทรัพย์สินของคุณหนูค่ะ แต่เรื่อง
ลุงเขาไหว้วานคุณแทนคุณ...” สาวๆเมดทั้งหลายส่งเสียง
คิกคักอย่างเคอะเขิน เขี่ยแทนมันคงมาหวานเสนห้ใส่คน
ที่นี้บ่อยเลยสินะ...”...พวกเราไม่ทราบจริงๆ”

“ช่างมันเถอะ...ผมเหนื่อยแล้วอยากพักผ่อน ทุกคนแยก
ย้ายกันไปทำงานตามปกติได้แล้วนะครับ”

“คิดถึงคุณหนูจริงๆครับ”

“ดีใจที่คุณหนูกลับมาค่ะ น้ำตาจะไหล...”

บ้านตัวเองก็ดีจ้...อยู่เมืองนอกไม่มีอย่างจ้หรือครับ ผม
ต้มมาม่าทานเองเป็นสิบเป็นร้อยครั้งได้ แต่ที่นี่เพียงแค่
ผมดีดนิ้ว ผมก็สามารถทานกึ่งลือบสเตอร์จากครัวที่บ้าน
ผมเองโดยเชฟฝีมือระดับห้าดาวภายในเวลาไม่ถึงยี่สิบ
นาที...แต่ผมไม่ได้กลับบ้านมาเพื่อหาความสะดวกสบาย
หรือ

ผมกลับมาเพราะผม...เหงา..นะ

บ้านยังคงเป็นบ้านเหมือนเดิม มีรูปพ่อกับแม่เต็มไปหมด
ทุกหนทุกแห่งรวมทั้งคุณตาคุณยายคุณปู่คุณย่า ไม่มีใคร
อยู่กับผมสักคน เรื่องครอบครัวผมเหงาสุดจิตสุดใจ ผม
มองพวกท่านในขณะที่ผมเดินผ่านพรางถอนหายใจกับ
ตัวเอง

เดินทางมาเหนื่อยผมกะจะนอนยาวไปจนถึงเช้าวันพรุ่งนี้
เลยหลังจากที่ทิ้งตัวลงบนเตียงตัวเองไม่ถึงชั่วโมง...

“คุณหนูครับ!”

โผล่มาแล้วครับ...ลุงเอี่ยมในตำนาน

“มหาลัย!”